

5. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása

Váradi Lászlóné 1954-ben született Mezőberényben. Azóta is itt él és dolgozik. Sokáig nem foglalkozott a kézművességgel. Negyven éves kora táján értette meg, hogy az ősei iránti szeretet kötelezettségekkel is jár. Tovább vinni mindazt, amit ők is az őseiktől kaptak: hitet, szellemiséget, mesterségbeli tudást. Előbb szövést, majd bőrművességet tanult. Az utóbbit hobbi szinten azóta is műveli. Megszerezte a népi bőrműves képesítést. Az iparosodás átalakította valamelyest a kézi megmunkálás sajátosságait, bár a bőrmunkák többségét továbbra is kézzel végezték. Több szakma egyesítéséből létrejött egy új iparág: a bőrdíszművesség. Keletkezésének fő oka az új tárgyféleségek (pénztárca, irattartó, neszesszer, tolltartó, szemüvegtok stb.) kialakulása volt, s nem utolsósorban a női táskák, retikülök divatja. Vékonyabb, finom bőrökből kartonmerevítéssel, textilbéléssel, fémkeretes, patentos, gombos vagy csatos záródással készített, főleg géppel varrott tárgyak ezek, amiket a legkülönbözőbb módon díszítenek (rátét, domborítás, préselés, festés, tűzés). Váradiné Marika kisebb-nagyobb használati tárgyakat készít: karkötőket, tolltartókat, szemüvegtokokat, öveket, kulcstartókat, nyakláncokat, nyílveszőket, tokokat, táskákat, pénztárcákat. Munkáit rátéttel, domborítással díszíti, de szívesen alkalmazza a pásztortechnikákat is.

6. Indoklás az értéktárba történő felvétel mellett

A Békés Megyei Népművészeti Egyesület tagjaként több hazai és külföldi kiállításon vett részt: Romániában, Ausztriában, Münsingenben, Münchenben (Oktoberfest). Többek között kiállítása volt Mezőberényben, Gyulán, Békéscsabán, Művészetek Palotájában és a Körös-völgyi Sokadalomban. Munkái nagyon igényesen kidolgozottak. Bármely kiállításon megállja a helyét. Szemetgyönyörködtetőek a precízen kidolgozott alkotásai.

1994-ben nyári táborban vett részt, ahol Rózsavölgyi Mártontól és Horváth Tibor mesterektől tanulta a bőrművészet fogásait.

1995 után egy évet oktatott a Békés Megyei Népművészeti Kézműves Szakiskolában.

1998-tól 2000-ig a mezőberényi Petőfi Sándor Művelődési Központban szakkört vezetett.

2000 után otthonában is oktatta a fiataloknak a bőrművességet.

A mai napig is foglalkozik e nemes szakmával.

2013 nyarán Gyulán a Körös-völgyi Sokadalom keretében volt kiállítása.

2013. október 19-én a Népfőiskola Értéktárát is színesítette a munkája.

Jó érzés számára, ha a tárgyai elégedett és értő gazdára lelnek. Motivumaikkal, jelképekkel hordozzák a múlt üzenetét a jelen emberének.